

קפלן שלמה

בן צבי־דוב ואהובה. נולד בה' בסיון תרע"ט
(3.6.1919) בעיר ארן שבליטא, ובשנת
1933 עלה לארץ. מיד החל בחיי עבודה
ולימוד. ביום היה משתכר כדי להשתתף
בשיעורי־הערב שליד הטכניון. בעמל רב
רכש לו השכלה תיכונית. חבר ה"הגנה"
מנעוריו. בשנת 1941 עבר לירושלים. הקים
משפחה וחי חיים שקטים ואף שלח ידו
במסחר. את זמנו הפנוי וכל מרצו הקדיש
ל"הגנה" — זמן־מה גם ל"מכבי־אש" —

והיה מדריך מעולה. עם פרוץ המאורעות התגייס מיד, על אף אסונו
(מות אשתו), ושימש סגן מפקד פלוגה בירושלים הנצורה (אחרי מותו
הוענקה לו דרגת מפקד־פלוגה). היה שותף לגבורת שכונת כרם־אברהם
בזמן היותה נתונה בלי הרף להפגזות האויב. היה בין אלה שבזו לסכנות
ורגיל היה לקבל על עצמו (שלא להטיל פקודה כזאת על זולתו) כל
שליחות קשה לעמדות מרוחקות. ידע לעודד את פקודיו ולרומם את רוחם
בהתנהגות למופת. העביר תחמושת לשכונת פאג"י המנותקת, כשהודיעו
לו שאזלו שם הכדורים. דאג כאב לפקודיו וחילק להם צרכי אוכל
והלבשה, אשר הצליח להשיג בעזרת קשריו המרובים, בהעדיפו תמיד
את הנצרך ביותר ואת הקרוב לו פחות.

ב־3.5.1948 פגע פגז־תבערה בבית שכנו. הוא קפץ לתוך הבית
הבוער להחיש עזרה ופגז שני ריסק אותו ואת האשה הפצועה שאמר
להצילה. היה קבור בשייך־באדר א' וב־10.9.1950 הועבר להר־הרצל
בירושלים. השאיר אחריו ילדה קטנה שהוא היה מחנכה היחיד.